

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget giver virksomhederne mulighed for at benytte projektkreditter fra gennemførelse af konkrete projekter til reduktion af drivhusgasser i andre lande i opfyldelsen af forpligtelser efter lov om CO₂-kvoter. Projekterne er ikke begrænset til reduktion af CO₂, men omfatter alle drivhusgasser. Lovforslaget fastlægger en procedure for, hvordan projektkreditter kan anvendes i kvoteordningen.

Kreditter fra de såkaldte CDM-projekter kan anvendes i EU's kvotesystem allerede fra 2005. Kreditter fra JI - projekter kan først anvendes fra 2008.

Direktivet fastslår, at anvendelsen af en kredit kræver en godkendelse. Denne godkendelse gives af miljøministeren, der skal sikre, at kreditterne er i overensstemmelse med national lovgivning og EU-retten. Kreditter fra nukleare anlæg, fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug kan ikke anvendes til at opfylde virksomhedernes forpligtelser.

Lovforslaget fastlægger også et krav om, at danske aktørers deltagelse i JI- og CDM projekter kræver en tilladelse, hvilket er et krav i ændringsdirektivet. For at kunne deltage i eller iværksætte projektaktiviteter skal danske virksomheder have en tilladelse hertil fra miljøministeren. Dette krav gælder, uanset om kreditter fra projektet skal anvendes i kvotesystemer eller ej. Dette skal ses i lyset af, at den danske stat forbliver ansvarlig for Danmarks internationale klimaforpligtelser og skal sikre, at dansk deltagelse i projektaktiviteter overholder Klimakonventionens regler.

Lovforslaget giver hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelse af projekter i en bekendtgørelse.

Ligeledes kræver det miljøministerens tilladelse, hvis virksomheder fra andre lande vil gennemføre et projekt i Danmark. Lovforslaget fastslår, at der ikke må gennemføres JI-projekter i Danmark, der direkte eller indirekte påvirker udledningen fra produktionsanlæg, der er omfattet af kvoteloven. Denne begrænsning er ikke et udtrykkeligt direktivkrav. Baggrunden for reglen er, at projekter, der påvirker udledningen på de kvoteomfattede produktionsenheder, ifølge ændringsdirektivet kun kan give kreditter, såfremt der samtidigt bliver annulleret et antal kvoter svarende til det antal kreditter, der blev udstedt fra projektet. På denne baggrund er det fundet mest hensigtsmæssigt at udelukke sådanne projekter.

Lovforslaget indeholder en række mindre ændringer, som er en konsekvens af ændringsdirektivet. Det drejer sig bl.a. om ændringer, der sikrer, at lovens kvoteregister tillige skal kunne modtage kreditter og

om indførelse af en række nye definitioner i lovens § 2.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte ændringer af mere teknisk karakter af den gældende kvotelov. Det drejer sig bl.a. om en mere hensigtsmæssig afgrænsning af begrebet produktionsenhed, om indførelse af en bagatelgrænse for anlæg, som omfattet af loven, om en præcisering af adgangen til at modtage kvoter til nye anlæg og om konsekvensrettelser som følge af, at Europa-Kommissionen snarest forventes at udstede en bindende forordning om kvotelovens register. Det forventes ikke, at der vil være bestemmelser i den kommende forordning, som vil være i strid med bestemmelser i lov om CO₂-kvoter. Når forordningen er udstedt, vil det imidlertid skulle vurderes, om der er bestemmelser i kvoteloven, som skal revideres på baggrund af forordningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amtskommuner og kommuner

Det følger af ændringsdirektivet og hermed af lovforslaget, at statslige myndigheder skal varetage en række administrative opgaver.

I henhold til forslagens § 21 a vil det kræve en tilladelse fra miljøministeren, hvis en dansk juridisk eller fysisk person ønsker at gennemføre et JI- eller CDM-projekt i udlandet, eller hvis en udenlandsk juridisk eller fysisk person ønsker at gennemføre et JI-projekt i Danmark. Tilladelse fra den kompetente myndighed i et andet EU-land, som ikke må være værtsland, vil også være tilstrækkeligt. Baggrunden herfor er den, at EU har en fælles kvoteordning for virksomheder, og det bør derfor være tilstrækkelig, hvis en virksomheds igangsættelse af et projekt er godkendt i et EU-land. Det er det godkendende land, der påtager sig forpligtelserne efter direktivet til at sikre overholdelse af nationale og internationale retsregler mv.

Inden tilladelsen kan gives, skal miljøministeren vurdere det planlagte projekt med henblik på at sikre, at projektet ikke er i strid med dansk lovgivning, herunder gældende EU-ret, og ikke strider mod Danmarks internationale forpligtelser. Endvidere skal ministeren vurdere, om ansøgeren har den nødvendige økonomiske og tekniske kapacitet til at gennemføre projektet.

De administrative omkostninger ved lovens ydelser foreslås dækket ved gebyr fra de virksomheder m.m. der benytter sig af muligheden for at gennemføre JI- eller CDM-projekter, samt de virksomheder der ønsker at anvende JI- og CDM-kreditter til dækning af deres forpligtelser.

Miljøministerens afgørelse om, hvorvidt der kan gives tilladelse, vil kræve en vis sagsbehandling i Mil-